

**УКРАЇНСЬКА ХАРТІЯ ВІЛЬНОЇ ЛЮДИНИ:
ВІД СМИСЛОВИХ
КОНСТРУКТІВ ДО ФОРМУВАННЯ
СИСТЕМИ ЦІННОСТЕЙ
(УХВЛ В СИСТЕМІ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ.
ОСВІТЯНСЬКИЙ КОНТЕКСТ)**

**НАУКОВІ СТАТТІ, ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
ТА ІНШІ МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

25 жовтня 2024 року
м. Тернопіль

УДК (082): 37.035:172.15

У 45

У 45 Українська Хартія вільної людини: від смислових конструктів до формування системи цінностей» (УХВЛ в системі цінностей українського суспільства в умовах війни. Освітнянський контекст) : збірник наукових статей, тез доповідей та інших матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, 25 жовтня 2024 р. / Редколегія: О. М. Петровський, В. С. Мисик, І. М. Вітенко, О. І. Когут, Ю. Ч. Шайнюк, Т. В. Магера, Ф. І. Полянський, Н. Б. Стрийвус, Г. І. Герасимчук, М. І. Чорна. Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В., 2024. 327 с.

У збірнику публікуються наукові статті, тези доповідей та інші матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Українська Хартія вільної людини: від смислових конструктів до формування системи цінностей» (УХВЛ в системі цінностей українського суспільства в умовах війни. Освітнянський контекст), проведеної на базі Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти 25 жовтня 2024 р.

Усі матеріали збірника подаються в редакції авторів. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори.

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти
(протокол № 6 від 01 листопада 2024 р.)*

УДК (082): 37.035:172.15

©Тернопільський обласний комунальний інститут післядипломної педагогічної освіти, 2024

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ КОМУНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

НАУКОВИЙ, МЕТОДИЧНИЙ, ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЗБІРНИК

**НАУКОВІ СТАТТІ, ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ТА ІНШІ МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**УКРАЇНСЬКА ХАРТІЯ ВІЛЬНОЇ ЛЮДИНИ:
ВІД СМИСЛОВИХ КОНСТРУКТІВ ДО
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЦІННОСТЕЙ» (УХВЛ
В СИСТЕМІ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ.
ОСВІТЯНСЬКИЙ КОНТЕКСТ)**

25 жовтня 2024 року

З М І С Т

<i>Петровський О. М.</i> Вітальне слово до учасників конференції.....	с. 8
<i>Маринович М. Ф.</i> Для чого потрібне ціннісне виховання? Для чого потрібна активність громадянського суспільства? Як тут може прислужитися Українська Хартія вільної людини?.....	с. 9
<i>Аніщенко В. О., Разумейко Н. С.</i> Актуальні питання національно-патріотичного виховання здобувачів вищої освіти в закладах із специфічними умовами навчання.....	с. 12
<i>Ахрамєєва В. І., Комих Н. Г.</i> Психологічна і соціальна стійкість вчителів та учнів у сучасних умовах навчання.....	с. 17
<i>Бабійчук Т. В.</i> Знайомство студентів ЗФПО із «Листами з Наддніпрянської України» Бориса Грінченка.....	с. 20
<i>Бабовал Н. Р., Бабовал Д. С.</i> Роль вчителя Нової української школи у створенні учнівської спільноти.....	с. 25
<i>Білецька О.</i> Українська Жіноча Варта в контексті ідей УХВЛ під час війни: що спільного.....	с. 28
<i>Богдан Л. М.</i> Формування національної ідентичності учнів на уроках історії за концепцією НУШ.....	с. 30
<i>Брик Р. С., Брик Ю. Р.</i> Особливості формування української ідентичності здобувачів освіти в умовах сучасних викликів.....	с. 32
<i>Булайтіс А. В.</i> Соціальна підтримка як основа психологічної стійкості піротехніків ДСНС під час гуманітарного розмінування в умовах бойових дій.....	с. 36
<i>Васильцова В. І., Леонтєва Т. В.</i> Мотиваційна готовність до реалізації завдань інклюзивного навчання дітей як громадянська позиція асистента вчителя.....	с. 40
<i>Войчишин О. Д., Середюк Т. С.</i> Система роботи педагога з учнівським колективом у світлі формування особистості через усвідомлення постулатів УХВЛ.....	с. 45
<i>Волкова Н. П.</i> Соціальна толерантність майбутніх викладачів психології в контексті Української Хартії вільної людини: зміст, підходи до формування.....	с. 48
<i>Гаврилюк В. Ю.</i> Козацьке виховання здобувачів позашкільної освіти у вимірах Української Хартії вільної людини.....	с. 53
<i>Гайда В. Я.</i> Іван Пулюй – видатний вчений-фізик, громадський діяч та патріот України.....	с. 58
<i>Ганаба С. О.</i> Вплив стресогенних подій на психоемоційний стан педагогів.....	с. 63
<i>Герман О. М.</i> Десять складових становлення українства в умовах сьогодення.....	с. 66
<i>Гладун В. В.</i> Українська Хартія вільної людини в контексті формування національної ідентичності молоді в умовах воєнного стану.....	с. 71
<i>Гордієнко Н. М.</i> Центр системної реабілітології як протектор життєвої стійкості здобувачів освіти з особливими потребами.....	с. 77

<i>Джеджула О. М.</i> Організаційні умови формування української ідентичності майбутнього фахівця в аграрних університетах.....	с. 80
<i>Дишлева І. М.</i> Моральне виховання учнів початкових класів: взаємодія школи та сім'ї.....	с. 85
<i>Дияк В. В.</i> Українська ідентичність в умовах російсько-української війни.	с. 88
<i>Добрянський В. К.</i> Заводське чи Липники: у пошуках історичної правди перейменування.....	с. 92
<i>Дуванська К. О.</i> Проблеми національної ідентичності та згуртованості українців в умовах міграції.....	с. 96
<i>Захаров Є. Ю.</i> Цінності правозахисту в умовах війни через призму УХВЛ.	с. 101
<i>Зварич Г. В.</i> Українська Хартія вільної людини – основа резильєнтності українського педагога.....	с. 106
<i>Зісельс Й. С.</i> Роздуми щодо релігійного аспекту цивілізаційної ідентичності.....	с. 110
<i>Кавецький В. Є.</i> Організація безпечного освітнього інклюзивного середовища в ЗЗСО.....	с. 114
<i>Капелько Л. Г.</i> Особливості виховання національної ідентичності дітей старшого дошкільного віку в умовах сьогодення.....	с. 119
<i>Клапач Г. Р.</i> «Бути українцем» означає володіти українською мовою та знати історію України.....	с. 124
<i>Клопота О. А.</i> Профілактика професійного вигорання фахівців соціальної сфери прифронтового міста в контексті Хартії вільної людини.....	с. 126
<i>Книш І. В.</i> Резильєнтна людина: трансформація наявних та пошук нових інноваційних практик дидактики крізь призму Української Хартії вільної людини.....	с. 129
<i>Ковалик І. М.</i> Суспільно-ціннісні орієнтири УХВЛ – сучасні аспекти.....	с. 136
<i>Козій О. Б.</i> Формування естетичних цінностей студентів засобами художньої літератури.....	с. 145
<i>Кондирєва М. М.</i> Сакральні та археологічні пам'ятки доби запорозького козацтва на уроках української мови.....	с. 150
<i>Корицька Г. Р.</i> Духовно-моральне становлення дитини засобами художнього слова (на прикладі оповідок Галини Гузовської-Корицької «Світ навколо нас»).....	с. 156
<i>Коротюк З. М., Мерена Н. М., Ярмолицька С. О.</i> Емоційний інтелект як показник адаптаційного ресурсу особистості в сучасному світі.....	с. 160
<i>Костюченко Л. А.</i> Життєві ціннісні орієнтири здобувачів освіти.....	с. 168
<i>Кудінова М. С.</i> Розвиток психологічної стійкості педагогів в умовах невизначеності: практичні інструменти самодопомоги.....	с. 172
<i>Лебедик Л. В.</i> Використання Української Хартії вільної людини у курсі «Основи психокорекції».....	с. 177
<i>Магера Т. В.</i> Формування громадянської компетентності в учнівській молоді на основі цінностей Української Хартії вільної людини.....	с. 181
<i>Мельник Т. А., Соя В. В.</i> Формування національної ідентичності українців крізь призму повномасштабної війни.....	с. 185

<i>Молчанова К. К., Лупаренко С. Є.</i> Українська Хартія вільної людини як запорука утвердження ціннісних орієнтирів української нації.....	с. 190
<i>Ноздрова О. П., Ноздрова К. В.</i> Українська Хартія вільної людини – ціннісний орієнтир для громадянського та правового виховання молоді...	с. 192
<i>Нечипоренко В. В.</i> Роль педагогіки та психології життєтворчості особистості у розбудові націєцентричних освітніх систем в Україні.....	с. 198
<i>Огірко О. В.</i> Формування національно-релігійної ідентичності українців...	с. 202
<i>Олійник О. Й.</i> Формування системи цінностей педагогами області умовах війни крізь призму УХВЛ.....	с. 207
<i>Павленко А. І., Сташук О. О.</i> Змагальна суспільна інтеграція як чинник розвитку ідентичності особистості.....	с. 212
<i>Парій М. Т.</i> Формування ідеалу українця нової генерації на прикладі життєпису учасників ініціативної групи «Першого грудня».....	с. 217
<i>Поліщук В. М.</i> Психологічна готовність педагога до навчання учнів: історико-психологічні деструктивні детермінанти.....	с. 222
<i>Поліщук С. А.</i> Біологічний годинник у життєдіяльності людини.....	с. 227
<i>Поморська А. В., Олійник Р. І.</i> Підтримка психічного здоров'я педагогів та учнів. Програми та ініціативи в умовах війни.....	с. 231
<i>Рябовол Л. Т.</i> Модель навчання громадянської освіти у старшій профільній школі для утвердження української громадянської ідентичності учнів.....	с. 235
<i>Саранчук Н. Р.</i> Виховання вільної людини засобами українського мистецтва в сучасній українській школі.....	с. 240
<i>Свищ М. В.</i> Свідомість молодого українця: опираємось на приклади авторитетів.....	с. 242
<i>Сеньовська Н. Л., Скуратко Т. М.</i> «Україні потрібен кожен» – приклад проєктної діяльності в освітньому волонтерстві.....	с. 246
<i>Сєрих Т. М.</i> Роль свідомого вибору мови спілкування у самоідентифікації українців.....	с. 250
<i>Славінська М. О.</i> Мова як фундамент культури та ідентичності (практичне заняття).....	с. 255
<i>Стрельніков В. Ю.</i> Основні складники розвитку вчителя у світлі Української Хартії вільної людини.....	с. 260
<i>Стрийвус Н. Б., Герасимчук Г. І., Чорна М. І.</i> Формування національної ідентичності учнівської молоді в умовах російсько-української війни.....	с. 264
<i>Ступницька І. В.</i> Виховний захід з елементами тренінгу «Народжені вільними та ментально здоровими людьми».....	с. 268
<i>Трубавіна І. М.</i> Обґрунтування змісту програми тренінгу щодо навчання управлінським компетентностям керівників громадських організацій в умовах воєнного стану.....	с. 274
<i>Трубавіна І. М., Пірлік К. А., Помазановський А. О., Козуб В. Ю.</i> Любов до дітей в умовах війни як психосоціальна підтримка.....	с. 279
<i>Трубавіна І. М., Острецов В. В., Редько С. О., Лисенко М. М.</i> Перша психологічна допомога в психосоціальній підтримці як шлях реалізації	

цінностей УХВЛ.....	с. 282
Хамига Г. С. Принцип УХВЛ – один із пріоритетів формування особистості учнів (з досвіду роботи Куропатницького ліцею).....	с. 284
Хома С. О. Стійкість та єдність у час війни: роль громадянської активності. Проектна діяльність.....	с. 287
Хоміцька І., Хоміцький Т. Проект «Мистецтво без бар'єрів» як приклад розвитку відкритого суспільства в Україні під час війни.....	с. 299
Хричикова В. Є., Єфімов Д. В. Проблеми інклюзивної освіти в умовах сьогодення.....	с. 302
Червяков О. І., Чередниченко О. Ю. Національні інтереси держави як основа існування нації, демократичного конституційного ладу та незалежності України.....	с. 305
Шинкарьова Л. В. Психологічна стійкість особистості у кризових умовах розвитку суспільства.....	с. 309
Шмайдей О. В. Роль програми Пластового руху в формуванні цінностей молоді в умовах сьогодення.....	с. 312
Шпильова В. С. Інноваційні підходи управління навчальним закладом щодо формування національно-патріотичних цінностей в освітньому процесі.....	с. 318
Щербина Н. О. Формування національної ідентичності майбутніх фахівців пенітенціарної системи як освітній пріоритет.....	с. 320
Юрченко Л. І. Філософія людини та визначення нею свого місця у навколишньому світі.....	с. 324

Отже, впровадження в освітній процес «Української Хартії вільної людини» – це вибір бути вільними людьми, успішним народом і державою, бути вільними серед вільних. Сьогодні, як ніколи, потрібні нові підходи та нові шляхи до виховання патріотизму, правових та громадянських цінностей, як базових якостей особистості. Ми вважаємо, що консолідація зусиль суспільних інституцій сприяє створенню ефективної виховної системи національно-патріотичного виховання підростаючого покоління. Здійснення науково-дослідницької та освітньо-просвітницької роботи у закладах вищої освіти з відновлення історичної пам'яті про традиції України; залучення учасників освітнього процесу до пошуку, охорони, збереження культурної спадщини рідного краю; проведення тижнів правової освіти створює механізми для громадянського та правового виховання молоді – виховання глибокого почуття любові до України, її народу, формування якостей громадянина-патріота; формування високої правової культури, правосвідомості; стимулювання внутрішніх зусиль у студентів до саморозвитку та самовиховання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Бех І.Д. Національна ідея в становленні громадянина-патріота України. Київ. 2014. 48 с.
2. Бова Т.В. Військово-патріотичне виховання студентської молоді як запорука належної її підготовки до збройного захисту незалежності України. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*: електронне наукове фахове видання Херсонського нац. техн. університету. Херсон, 2015. № 2. С.56
3. Виноградова Т.І. Патріотичне виховання студентів як багатокомпонентний процес. *Теорія та методика виховання*: наук.-пед. вісник Херсонського факультету Одеського державного ун-ту внутр. справ. Херсон, 2016. Вип. 6. С.13-16.
4. Кульчицький В.Й. Філософсько-світоглядні передумови розвитку патріотичного виховання в Україні (історичний аспект). *Науковий вісник Ужгородського нац. університету*. Серія педагогіки і соціальна робота. 2013. № 30. С.76-78.
5. Хартія вільної людини. Ініціативна група «Першого грудня»: URL: <http://1-12.org.ua/ukrajinska-khartija-vilnoji-liudyny>

УДК: 37+159.92]:[37.014.5:351.858]-047.58(477)

Нечипоренко Валентина Василівна,
докторка педагогічних наук, професорка,
ректорка Комунального закладу вищої освіти
«Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія»

РОЛЬ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ ЖИТТЄТВОРЧОСТІ ОСОБИСТОСТІ У РОЗБУДОВІ НАЦІЄЦЕНТРИЧНИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМ В УКРАЇНІ

Сучасні соціальні й освітньо-культурні виклики, з якими стикнулася наша держава, зокрема, спричинені наслідками збройної агресії (це і економічне зубожіння, втрата багатьма віри у майбутнє, насичений деструктивними повідомленнями інформаційний простір тощо) сприяють усвідомленню суспільством нагальної потреби в інтеграції та впровадженні стратегічних смислових конструктів подальшого розвитку України. Саме зараз як ніколи відчуваємо необхідність єднання навколо націєцентричної ідеї, яка б посилила потенціал нашої країни до самозахисту та подальшого відновлення як сильної і самодостатньої держави.

Відтак сьогодні перед суспільством та, зокрема, українською науковою спільнотою, постає надважлива задача осмислення проблематики інтеграційного процесу з урахуванням впливу багатьох чинників, зокрема, розбудови націєцентричних освітніх систем на методологічній основі педагогіки та психології життєтворчості.

Ідея життєтворчості особистості в науковому полі України прозвучала ще у другій половині ХХ ст. Це був період зародження нового напрямку на перетині психологічної та соціологічної наук – психології життєтворчості, який розпочався в 1969 році у зв'язку зі створенням відділу філософських проблем психології Інституту філософії НАН України. У 1986 році перейменований у відділ соціальної психології, а через три роки – в Інститут соціології. Провідною проблематикою наукових пошуків цього інституту протягом багатьох років, зокрема, стали дослідження питань образу життя, культури та стилів індивідуального життя особистості, психології та технології життєтворчості. У результаті чого українськими вченими була розроблена соціально-психологічна концепція життєтворчості. Концептуальною ідеєю, яку провадили вчені, стало положення про те, що людина може і повинна бути

режисером свого життя, творчо розробляти свою життєву стратегію, створювати і здійснювати свій індивідуальний життєвий проєкт, в якому слід реалізувати свої особистісні прагнення як приватної особи і соціально орієнтовані установки як громадянина. Вчені спиралися на фундаментальний постулат гуманістичної психології: *прагнення до самоздійснення в людині нездоланне*, воно живе в глибинах її душі, деколи не зважаючи на всі негаразди, випробування, страждання, що обтяжують людське життя, зокрема, на переломних етапах історії, а також у важкий воєнний час.

У сьогоднішній віськовий час як ніколи гостро перед вченими та практикаками постає завдання осмислення й пізнання нових педагогічних реалій, створення нової філософії освіти, відкритої до людини, її прагнень, життєвого і духовного світу, яка обертається навколо націєцентричного стрижня. На цій основі має формуватися інноваційна система освіти, яка ґрунтується на методології психології та педагогіки життєтворчості, у центрі якої – дитина з її радощами і болями, злетами і драмами, інтересами, потребами, з її напруженим екзистенційним духовним світом [1]. «Коли змінюється філософія людини (її природи, її цілей, її мети, її реалізації), – зазначав А. Маслоу, – тоді змінюється все, а не лише філософія політики, економіки, етики й аксіології, філософія міжособистісних стосунків і самої історії. Змінюється і філософія освіти, психотерапії й особистісного розвитку, теоретичні уявлення про те, як допомогти людині стати такою, якою вона може і якою їй слід стати» [2]. Зараз ми перебуваємо у процесі такої зміни концепції здібностей, потенціалу і цілей людини. Народжується нове бачення можливостей і долі українства.

Саме ідеї життєтворчості, плекання дитини як суб'єкта життя мають стати, на наш погляд, фундаментом української школи, яка допомагатиме учням опанувати чотири стрижневі стовпи – навчитися пізнавати життя; навчитися життєвої і соціальної компетентності; навчитися жити разом; навчитися мистецтва життя [1]. Відтак особливої актуальності проблема життєтворчості набуває в умовах європеїзації та демократизації українського суспільства, коли держава потребує особистість високодуховну, розвинену,

здатну творчо жити і діяти у відкритому глобалізованому суспільстві. Саме концепція життєтворчості спрямована на розвиток інноваційної особистості – людини, здатної до самотворення та самоздійснення у творчості як основному факторі самовираження.

Життєтворчість – особлива, вища форма виявлення творчої природи людини. Вона сприяє самостійному вибору особистістю стратегії життя, розробленню життєвих планів і програм, вибору та використанню засобів, необхідних для реалізації індивідуального життєвого проекту.

Процес творчої побудови особистістю свого життя передбачає формування образу оточуючого світу, в якому вона живе, і її самої як складового елемента цього світу; відбиття у свідомості цілісної картини її життя як індивідуальної історії в часовій і просторовій перспективі та ретроспективі як індивідуально-особистісного життєвого шляху; розроблення стратегії життя, планів і життєвої програми, в яких інтегруються цілі, очікування, мрії, прагнення особистості; корекцію її планів з урахуванням реальних обставин життя й особистісних можливостей, подолання кризових ситуацій як прояву суперечностей життя і «незавершеності» самої особистості [1].

Життєтворчість як спосіб самопрограмування і творчого здійснення особистістю свого життя є унікальним надбанням людини як особистості. Замислюючись і творчо реалізуючи своє життя, вона тим самим отримує статус суб'єкта життя, господаря своєї долі.

У контексті педагогіки життєтворчості українська освіта має стати інститутом життєзнавства, збереження і зміцнення фізичного, психічного, морального, духовного здоров'я здобувачів освіти, допомоги їм у ситуації життєвої кризи, збереження особистості у драматичних обставинах життя, захисту від різних стресогенних чинників. У цьому плані вона набуває випереджувального й попереджувального характеру. Захисна, людинозберігаюча функція педагогіки, освіти була завжди домінуючою, але її значущість зростає в трансформаційні, перехідні періоди розвитку суспільства,

особливо на етапах історичних системних криз, від яких найбільше страждають діти. Націєцентрична освіта повинна допомогти інтегруватись особі в нестабільному суспільстві, виробити захисні механізми, навчити самостійно вирішувати життєві проблеми. Вона покликана стати альтернативою «поганого життя», зла, несучи людині, яка зростає, загальнолюдські та національні цінності як матеріал для особистого вибору, оскільки «жити – значить бути відповідальним» і «людина – це драма» (Х. Ортега-і-Гассет) [3].

Підсумовуючи, наголосимо, що життєтворча парадигма має бути покладена в основу розвитку сучасних націєцентричних освітніх систем в Україні, адже її гуманістична сутність якнайбільше відповідає актуальній освітній та соціальній політиці нашої держави, а практика життєтворчості виступає елементом суспільного розвитку. Адже лише тоді людина зможе ефективно, в повну силу сприяти позитивній динаміці суспільного розвитку, коли цей розвиток стане засобом і надійним фундаментом конструктивного розвитку самої людини [1, с.17]. Саме ідеї життєтворчості, плекання особистості як суб'єкта життя можуть стати основою подальшого розвитку нашої держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Сохань Л. В., Єрмаков І. Г., Нессен Г. М., Нечипоренко В. В. Життєтворчі обриси інноваційного поступу освіти *Українська наукова школа психології та педагогіки життєтворчості: досягнення, проблеми та перспективи розвитку: ювілейний науково-методичний збірник* / Запоріжжя : Видавництво Комунального закладу «Хортицький національний навчально-реабілітаційний багатопрофільний центр» Запорізької обласної ради, 2013. 648 с.
2. Maslow A. H. *Motivation and personality* : Harper & Row. 1954. Pp. 411
3. Ortega y Gasset, José. *Obras Completas*, Vol. I. Ed. Taurus/Fundación José Ortega y Gasset, Madrid, 2004, p. 757.

УДК 322:261.7

Огірко Олег Васильович,
доктор філософії, доцент, доцент
кафедри філософії та педагогіки
Львівського національного університету
ветеринарної медицини та біотехнологій
імені Степана Гжицького, м. Львів